

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

לעזי רעז"י

בשנ"ג (בישאגוֹרִד). כלי
של נגר שהוחך משני
צידיו.
אשלוּשִׁינֹד
[אשלוּשִׁינִי]. לנקוד.
שורציל"ש, נכות-עִינִים.
רטייה, מכונץ.

שיטה מקובצת

מקום שהמה יורחם שם יסל וכס אור
לשון יס חסוי שם שנמעו ממנו אור
השם: **יששכר** ממנו רים
ענינו: משמע שקורא רים לשערות
שריטתם להיות שרשן חבול דמעה
כי הוא דרכן גמולתו מרוב (שנהרג)
דף קד: גבי נכה מנכה ויומנו דקרי
רים עור המקוף את העין כי הוא
דפקקן לעליל (דף נח.) רים שנקב
ושנסקד ומפרס חורא גרל דעיניה:
מחו

א"ר יותן נקמת והנגסין היה
 קרחניו תנינא נקמת תנינא (א) וְהָיוּ
 משום מראית העין והא כל היה
 וישנשו ריסי עיניו פסול מפני
 והא כל היכא דאיכא (ב) מיהדר
 משום מראית העין אלא לאפוקי
 כשרים ולא אמרו פסול אלא
 היא דתניא ר' יהודה ואמר (ג)
 (ד) אין לו אלא גבין אחד
 שגבינין שוכבין רבי (ה) חנני
 ושתי שדראות: גמ' וגבן דאי
 אין לו גבין אין לו אלא
 מדרש אין גבן: רבי דוסא או
 בריה שיש לה שני גבין ואין
 לבתהא אסור באכילה כבר נר

א) ותפ"י רגמ"ה כ"ן ד"ה
ותנא חשמתע דמפרס דהבריתא
הוא פירוש (לחזק"י) וכ"ת מד'
הרמב"ם כפ"ח מהלכות ב"ח
מקדש הלז"ה א' ע"ט.

רבינו גרשום

באדם הכילון בו, אפסלי-
מאד מאד, ואינני אף מושם
דבעני איש שזהו בורעו
של אהרן; מאי איכא בין
איש שזהו לורעו ומשום
מריאיתו, דלמשה מריאית
העין הוי קיל מכללה; איכא
ביניהו הבד, רכתבו מורע
אהרן הכהן ממש שזהו בורעו
של אהרן ואין לעבורה
ושאינו שוה ארן ארן ראי
לעבורה וזיינו לאו הבא
מכלל עשה, למריאית
העין עשילי איסור עשה
ליכא; הילולן, לאכלא דגא
שמוט שזהו ראי למעלה,
לפסח, שדומה ואשו ללפת
שרח למעלה מכל עדרין;
הנין, כגון, שזאקל מוסר

אמר רבא לא שנו ב' י"ט גירסא אחרת כספריס לנר גירסא
הקונטרס: **בבהמה** אסור באי"ה. מ' קונטרס
דלגא מהני ליה שמיטה מעטעס נפל משמע דאירי כשיטא לאיר
העולם ואי אפשר לומר ק' דפ' המפלט (נר ד' ד.) מוקי י'
גמלא כמני חל אלא משמיטה לרב

מאי איכא בין מומא אהרן איכא ^א משום מחיל עבודה דכתיב שאינו שוה בזרעו של מאי איכא בין שאינו ומשום מראית העין אי ^ב דדמי רישיה לאכלא: ^(א) לנגדילא דאליפתא באמצע ראשו: מקלן ושראשו שקוט מלפ ^ד כדאמרי אינשי שקי שקוט ושמוט שקוט דאריך ושמוט: ובעלי דאית ביה עצם כולי עי כי פליגי דלית ביה עי שוה בזרעו לא אהרן דבישרא בעלמא הוא רבא ל"ש אל' שאין לו אבל יש לו לאחריו כ' לאחריו ואין לו לפניו ואם יש לו ה"ז כשר אלא שיש לו לאחריו ואין לו לאחריו בין לפניו לאחוריו וכן כל אדם

א"ר יוחנן הקרחנין והנגסין והזבלנין פסולין לפי שאינן קרחנין תנינא נגסין תנינא ^(א) והזבלנין איצטריך ליה ^(ב) ליה ^(ג) משום מראית העין והא כל היכא דאיכא משום מראית ושנשירו ריסי עיניו פסול מפני מראית העין מהו דתימא והא כל היכא דאיכא ^(ד) מיהדר ומיתנא ^(ה) ^(ו) קא הדר וה משום מראית העין אלא לאפוקי מהא דתניא דתניא המ כשרים ולא אמרו פסול אלא משום מראית העין מא ה"א דתניא ר' יהודה אומר ^(ז) הכהנים לרבותי הקרחנין; ^(ח) או אין לו אלא גבין אחד זהו גבין ^(ט) האמור בן שגבינין שוכבין רבי ^(י) חנינא בן אנטיגנוס אומר ושתי שדראות: גמ' וגבן דאין לו משמע ורמיניהו גבן אין לו גבינין או אין לו אלא גבין אחד מנין ת"ל ^(יא) מדרש או גבן; רבי דוסא אומר כו'; למימרא דחיי בריה שיש לה שני גבין ושתי שדראות ואמר רב בבהמה אסור באכילה כבר רמא ניהליה רב שימי בר אבהו אלא בשדרתו עקומה: מתני' ^(יב) החרום פסול אי עיניו כאחש שתי עיניו למעלה ושתי עיניו למטה עין אחת למטה רואה את החדר ואת העלייה כאחד והוציין ושנשירו ריסי עיניו פסול מפני מראית העין ^(יג) שהוטמו שקוע חוטמו סולד חוטמו בולם חוטמו נגס ^(יד) ר' יוסי אומר אין חרום אלא הכוחל שתי עיניו כא

ספנה אסא. דלא פסיל להו אלא משום מרחץ העין וקמ"ל רבי יוחנן **הכהנים**. וערכו בני אהרן הכהנים (ויקרא א): **לברום את הקרמנים**. **ממתני'** גבינים: שורט"ל"ש: **עובדין שובין**. ששערו גבינו גדול מלמטה וטרוס ואין הפרס חלק בין זו לזו: **והו מדרש או גבן**. והכי קאמר ר' יוחנן: **אזי** שם לז' ב' ושמאי שדראו דפסיל **לז' ינהיל** הנכבליה דנפל הוא וכמת דמי ולא מהיל ליה שמיטה: **כבר רמא ינהיל** **ממתני'** (א) הכותש **שמי עיניו כחשם**. שאין לו כלל חוטם בין שמי עיניו מעטכבו: **שמי עיניו למעלה**. דמפרש בגמרא (מד.): **סכי שמש**. שאינו ששערו שצבת עיניו: מפני מרחץ העין. אנשור ריסי עיניו **ספנתא**. נקמה נקדי: **נוטף**. ארוך ומלי מלמטה משפתו: **ספנתא**.

פסל סמביו. קבא. דרסי ראשיה למקבא שבולט הפחות הרבה לחזק וכן העורף מאחוריו
 ושיעורו שלפניו ולמאחוריו היינו קבא כגון וחשם את הפקבא הידני. שיקט שלפניו.
 ושיקט מאחוריו. שיהיה כגון שנתחם כחיתיה מרובתו היינו קבא כשיהיה: דרובין חיתום.
 וששומטו צואו ורק וכולט מרובו הרבה לחזק: בעלי חסות. שלעזין חלורבא:
 וכל לשלמא: חולבולני. ארמא שיהיה שלפחו בעני. ארמא שישע יריו: חרננין
 ושלפחו: ולעזין ירדא: ארמא אשריו כל דכרו דרמס מאחוריה ארמא שיהיה וינוהו

מומין אלו פרק שביעי בכורות

מאי איכא. בין הן הנפסל במום גמור לכהן הנפסל משום שאין
 שיה' צורעו של אחרון דהיינו ילולו וליפתן וכל הך: **משום מראית**
העין. י' כגון הך דקחשיב בממנ' משום מראית העין שמאוסין
 לראות כגון שנשרו ריסי עיניו ונטולו שיניו: **עשה.** מי שאינו אה
 צורעו של אחרון עובר בעשה:

עבד דהכי משמע השוא בורע אהרן
היו כהן ועבדו שאליו שיה לא יעבדו
ולאו הכה מכלל עשה עשה: **לאכלא**.
לכסוי של ציט' (ממלטה) שחד
המלטה ורבה המלטה ומכירו
בסגהדין כפ' זה בורר לו אחד
דקפ' (כח): כ' אכלא לנחש: **לגנדיא**
לרשא. לרשע הלפת שראש רחב
והולט וכלה לנחש: **באשטא**. הרשע
שראשו בולט לאחוריו כלפניו: **למקבא**.
לקרדוס שערפו עגול וקצר ברוח:
שקטו **למפניו**. שראשו משופע
לפניו כאלכסון כעין כלי של גג
שקורין בשגור': **מאחוריו**. שגובה
ראשו חסר (י) מאחוריו: **סקיל פיסא**.

שנראה כמי שטיטן ממנו חמשה
דמסין מפיצה. שנראה מוטל בין
כפסיו ודומה כמי שנראה שטיט
אשלישישירי: קרקורא. חמשה: לא
שנו אלא שאין לו. טיטה של שער
מקפת מאוזן לאזן לאחוריו ויש לו
לפניו: אבל יש לו לאחוריו ונעניו
כשר וכל שכן שיש לו לאחוריו ואין לו
לפניו. דטיפי היו ניו בשם לו לאחוריו
ולא לפניו וזאתה מכמסין לו סביב לו
הרשם ונחמשה היר קרח: ואיכא
דמסין לה אסיסא. דממני לא שנו
דיש לו כשר אלא שיש לו לאחוריו
טיטה מפת מאוזן לאזן ולא לפניו אבל
יש לו נמי לפניו פסול וכיש שאין לו
כלל: וכלבנין. שעיניהם זכות וחולנות
מיס: ננסין מינא. במתנין. [מה:] הקפת
והיטות ופסולות. ונחמשה אסיסא

האמרין אהרן ויהוה אלהיו
לוי. דלא מקן: וזו ומוסר דמסא' כו.
כלומר והקן נמי אצטערירי דמסו
דמסא' הא דפסילי להו במתמתין
משום מרמית העין פסילי להו ולא
עצרו דעשה אף פלחי להו אצטעין
רבי יוחנן דמשום שאני עשרי בורע
של אהרן: ריסי עיניו. עשרו שבבנת
העין: והוא דרין לכולהו. מבטלי
מערות ואלין סידע' הא דלפיקא
ממי שאני עשרי בורע של אהרן
לעיל לא קאי אלא אכילין וליפטן
ומקנן והקן דבבא קמייא: והא כל
כיבא דליכא אחרים משום מרמית
העין דרין מני לוי. והדקני סענא
והעיטלו עניו כו. ומההיא דמסא'
דרישא דמנא מרמית העין לא קאי
אלא אנשורי ריסי עיניו דאי אכולהו
קאי למא ליה למיבדד ומימנא. אלא
הא דמאס דלחן ר' יוחנן: לאסוקי מהאי
לכו משום דלאן שון בורע של אהרן:
זה נאמאיה במתור כהנים ויהיה פנה וזו

ומוטילין על שם פניו: **גב'** **בנינים** הרבה. ששני גבות עיניו
 (שם) וזה או גבן האמור בחזרה (ויקרא כה). ור' דוסא פליג עליה ולא
 מינהא אנטגיגטוס: **אינו** וולד. וזויה טמאה לידה: **איוור** כבדלה.
 מבחנה נדה [כדן]. **שמי** אס. חסד וסוד כמותן: **אי** אינו יסוד למרחן
 הן ויחסי כנגדן (שם) וזהו הרבה ור' קאמנהא אלא שבין גבין ממש:
 כשהוא כוחל עיניו במכחול יכול למשוך המכחול מעין לעין ואין החוטם
 על הסתכל כנגד החמה: **וגדן** וזיין. מפרש בגמ' [סס]: **רישי** שיניו.
גב' **שקוע**. למעלה בין עיניו: **סולד**. רעיו"ה שקר בחזרכו:
 יותר מדלי אמרת [אע"פ שאינו משוקע כל כך על הרסו:
 דחזין

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

מורה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' דדמי רישא
לבגלגלירא דליספא: (ב) שם
דליכא מיהדר ומיתנא ושניט
כל"ל ותיות קא דדר ותני
נמחק: (ג) שם כמסא חין לו
נבינן חין כל"ל ותיות או
נמחק: (ד) שם רבי דוסא
אומר כל שגביניו שוכנין ר'
הינאן כל שגביניו אומר ר'
שני: (ה) רש"י ד"ה הפלגתה
ר' מדאי אמרת אלא אש"ס:

מוסף רש"י

[illegible]

יבינו גרשום (המשך)

קמ"ל משום דשאנו שוה
בזרעו של אהרן; ואמאי
מספקא לן דמשום מראית
העין: מהו דתימא תנא
תרא, משום מראית העין
והיה לכולהו להכי קמ"ל
ר' יוחנן דמשום דאינו שוה
הוא: והכי מצי למימר תני
תרא וה"ה לכולהו והא
כל חזקא דאיכא למיהדר
מיתונא משום מראית העין

ללא ספק, כל אחד מאיתנו חש את חוסר האונים הזה. אבל לאספקי מהאי תנא כר: ימים: כל שגבינו שובבין. האמור בתורה כלומר רמא שדרות. והיינו דקאמר ר' סולר. שנוכח ראש חוטמו מים כלומר דרבנן סברי